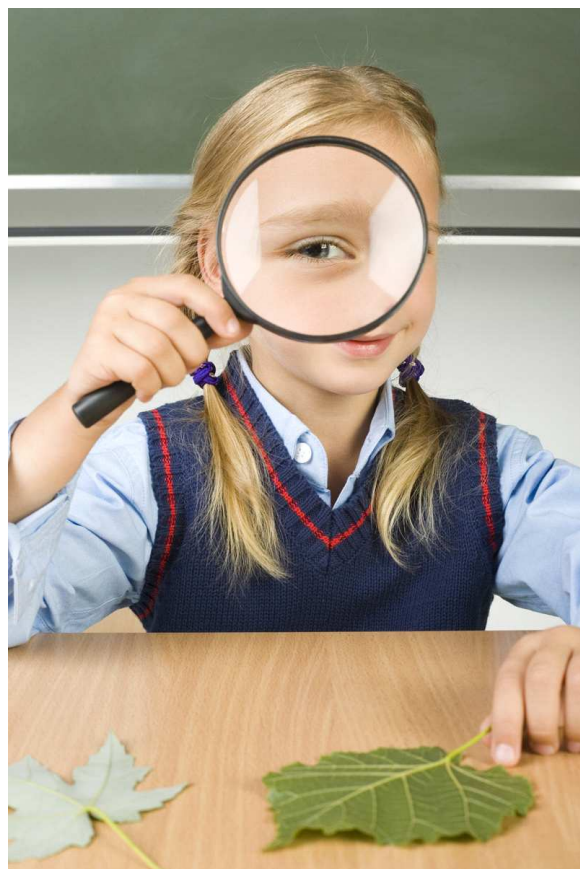

PROGRAM WZMOCNIENIA EFEKTYWNOŚCI SYSTEMU NADZORU PEDAGOGICZNEGO I OCENY JAKOŚCI PRACY SZKOŁY ETAP II
Projekt realizowany przez Ośrodek Rozwoju Edukacji w partnerstwie z Uniwersytetem Jagiellońskim w ramach III Priorytetu
Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, Działanie 3.1 współfinansowane z Europejskiego Funduszu Społecznego

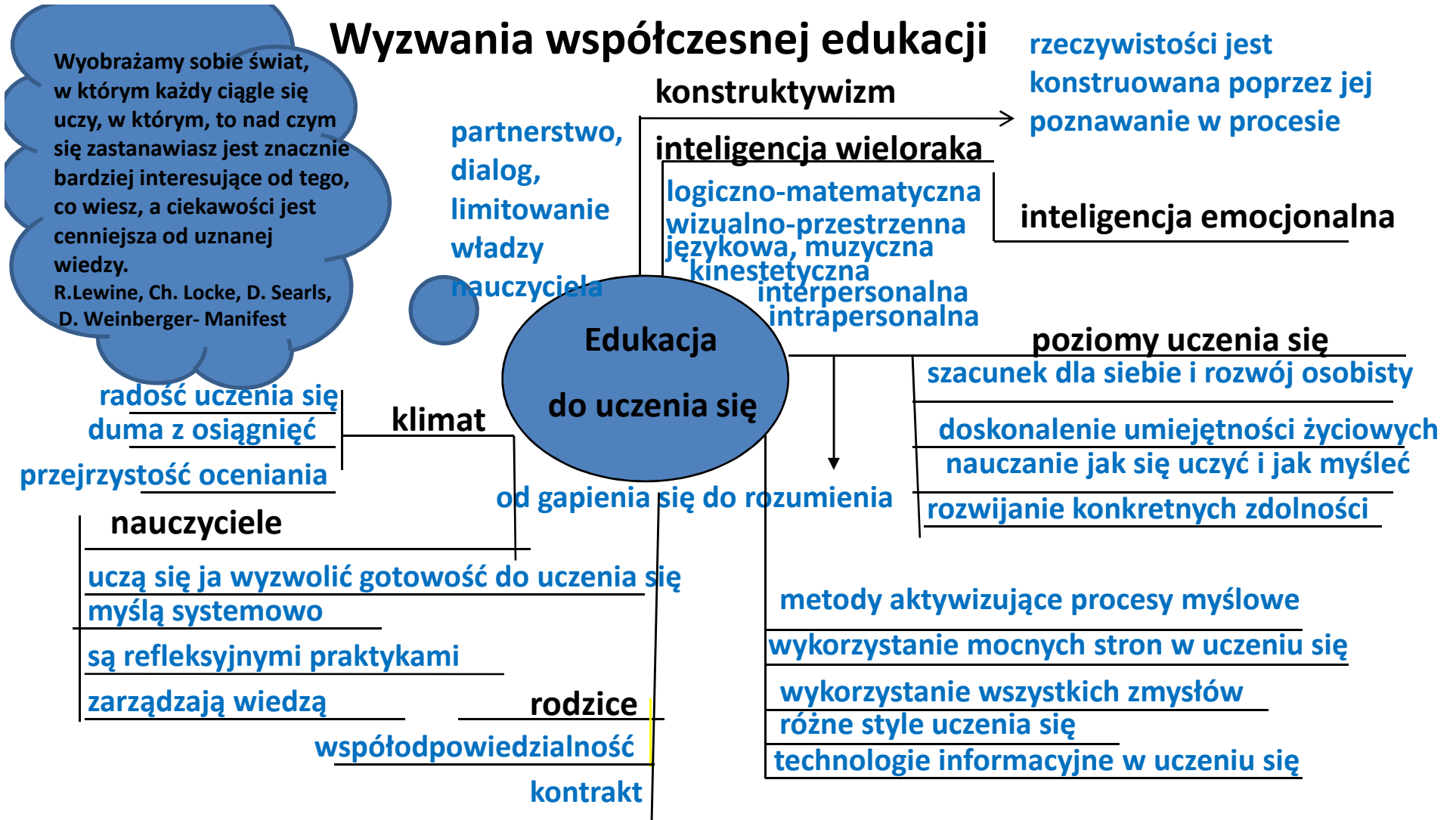
Rola zawodowa wizytatora ds. ewaluacji

Celem modułu jest:

- opisanie roli wizytatora ds. ewaluacji, który zajmować się będzie wyłącznie ewaluacją jako **ekspert**,
- oznacza to bardzo wysoki poziom wiedzy o **polskim systemie edukacji**, o funkcjonowaniu określonych typów szkół czy placówek,
- rozumienie wyzwań **współczesnej edukacji** i wskazywanie **szans rozwojowych** placówek oświatowych, w których dokonuje ewaluacji.

Wyzwania współczesnej edukacji

Rola wizytatora ds. ewaluacji

- Dostarcza **różnym odbiorcom** rzetelnej informacji o poziomie spełnianiu wymagań państwa przez szkołę czy placówkę.
- Dokonuje **ewaluacji partnerskiej/dialogowej**. Bierze pod uwagę wyniki wewnętrznej ewaluacji). Przedstawia radzie pedagogicznej końcowe wnioski z ewaluacji. Nie wydaje poleceń i zaleceń szkole.
- Swoim działaniem **daje wzory właściwego** postępowania ewaluacyjnego.

Procedura ewaluacji

» Etap

1. Przygotowanie ewaluacji
2. Prowadzenie badań w placówce
3. Podsumowanie ewaluacji

» Cele

1. Poznanie specyfiki placówki
2.

» Działania wizytatora ds. ewaluacji

1. Zbiera informacje o sytuacji szkoły w środowisku (demografia, rynek pracy, zwyczaje, formy aktywności...)
2.

Badać to korzystać z tego, co już wiemy, by poznać coś, czego nie wiemy. Jest to najpierw kwestia pewnej postawy – rzadkiej, bo wymagającej pogodzenia sprzecznych wymagań, oto niektóre z nich:

Konarzewski K. Jak uprawiać badania oświatowe. Metodologia praktyczna. WSiP. 2000

- **Ciekawość szczegółu i zainteresowanie syntezą**

Badacz to ktoś, kto potrafi zatrzymać się przy zjawiskach, które inni mijają obojętnie, i pytać, skąd się wzięły, dlaczego są takie jakie są? Badacz nie zadowala się rozwikłaniem jednostkowej zagadki, nie jest kolekcjonerem oderwanych ciekawostek – akumuluje odkrycia, by móc lepiej zrozumieć inne zjawiska. Zaspokajając ciekawość w sprawach jednostkowych, dąży do powiększenia zdolności rozumienia szerszych klas zjawisk.

Ścisłość i swoboda.

Badacz operuje jasnym i jednoznacznym językiem , niemal obsesyjnie kontroluje wszystkie etapy postępowania badawczego i zabiega o powtarzalność doświadczeń. Ale jego umysł nie jest suchy i pedantyczny, stać go na wzloty wyobraźni.

Sceptycyzm i optymizm.

Badacz wie, że uznane prawa mogą upaść, a żelazne fakty okazać się złudne. Gdy teoretyzuje zawsze pamięta o różnicy między modelem a rzeczywistością, gdy coś odkrywa, po wielokroć sprawdza, czy nie jest to artefakt. Ale wierzy, że poznanie, jakkolwiek trudne jest możliwe. Badanie jest dla niego ożywym kontaktem z rzeczywistością, a nie przykrym ćwiczeniem w wypełnianiu obowiązków zawodowych.

Bezstronność i odpowiedzialność.

Badacz nie służy żadnej sprawie oprócz sprawy poznania. Wyrzeka się świadomego manipulowania danymi w celu udowodnienia z góry powziętej tezy, tropi stereotypy we własnym myśleniu, powstrzymuje się od wartościowania badanych obiektów. Ale czuje się odpowiedzialny za konsekwencje wynikające z prowadzenia badań i ogłaszania ich wyników.